

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 124/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Petrom Troščákom, Hlavná 50, Prešov, proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 6Em/3/2020 z 15. novembra 2024 takto

rozhodol:

- Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
- Návrhu na vydanie dočasného opatrenia **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav

1. Ústavnému súdu bola 30. januára 2025 doručená sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka požaduje zrušenie napadnutého rozhodnutia a priznanie náhrady trov konania. Navrhuje tiež odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

2. Otec maloletého [REDAKOVANÉ] (narodeného 2018, pozn.) podal na okresnom súde návrh na začatie konania o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Okresný súd uznesením zo 6. júla 2021 nariadil výkon rozsudku okresného súdu z 15. mája 2020, ktorým bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom. Krajský súd toto rozhodnutie potvrdil uznesením z 1. marca 2022.

3. Podaním z 26. februára 2024 zaslala právna zástupkyňa otca maloletého dieťaťa na súd oznámenie o nerealizovaní styku s maloletým. Otec uviedol, že posledné dva mesiace sa styk s dieťaťom počas víkendov nerealizoval. Súdu predložil nahrávky, ktorými poukazoval na ovplyvňovanie dieťaťa sťažovateľkou a jej rodičmi (súčasťou má byť video otca s dieťaťom v aute, kde maloletý hovorí o tom, že mu zakazujú ísť s otcom, sľubujú mu odmenu, ak nepôjde, keď dieťa povie sťažovateľke, že chce ísť k otcovi, tak ho „skube za vlasy“, a podobne). Nahrávky

považuje sťažovateľka za zmanipulované. Tvrdí, že dieťa na styk s otcom pripravuje, ale dieťa s otcom odmieta ísť.

4. Okresný súd uznesením z 3. júna 2024 zastavil výplatu prídavku na maloleté dieťa a príplatku k prídavku na maloleté dieťa. Proti tomuto rozhodnutiu podala sťažovateľka sťažnosť, o ktorej rozhodol okresný súd napadnutým uznesením tak, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka zmenil a sťažovateľke uložil pokutu (už v poradí tretiu, pozn.) 500 eur. Sťažnostný súd potvrdil posúdenie skutkového aj právneho stavu vyšším súdnym úradníkom, poukázal však na to, že v okolnostiach veci chce umožniť sťažovateľke uvedomiť si postoj k povinnosti z exekučného titulu (do budúca však nevytlúčil zastavenie výplaty prídavkov na dieťa). S ohľadom na opakované porušovanie povinnosti uložil pokutu vyššiu ako v predchádzajúcich dvoch prípadoch (300 eur, pozn.). Napokon vzhľadom na výrazné obštrukcie zo strany sťažovateľky poukázal na to, že v prípade nerešpektovania vykonateľného exekučného titulu je tu možnosť postupu podľa § 386 CMP, a to odňatie maloletého.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Podstatou podanej ústavnej sťažnosti je námietka nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré nereaguje a nedáva odpovede na námietky sťažovateľky. Napadnuté rozhodnutie je založené na tom, že sťažovateľka maloletého nedostatočne pripravuje na styk s otcom. Ide však len o domnienku súdu, ktorá nebola preukázaná.

6. Sťažovateľka namieta, že styk otca s maloletým sa realizuje, aj keď nie úplne v súlade s exekučným titulom, pretože dieťa (podľa slov sťažovateľky) odmieta chodiť k otcovi na dlhší čas a prespávať u neho. V priebehu konania predložila súdu posudok Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov (ďalej len „úrad“) o nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa (z 15. mája 2023), podľa ktorého má dieťa dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci osobitnú starostlivosť. V posudku sa konštatuje, že maloletý je sledovaný v pedopsychiatrickej ambulancii pre prejavy neurotizácie, akútnej stresovej reakcie v dôsledku neustálych sporov rodičov a tlaku otca na stretávanie sa s dieťaťom. Prejavuje sa hyperkinetickou poruchou, zvýšenou úzkosťou sústavnou chorobnosťou, nočnou enurézou, poruchami spánku, v ostatnom čase agresivitou a afektívnou reguláciou správania.

7. V ďalšom argumentuje judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), podľa ktorej je použitie donucovacích opatrení pre účely výkonu práva styku v tejto oblasti nežiaduce. Bude odôvodnené iba v prípade zjavne nezákonného konania rodiča, s ktorým dieťa žije (ak rodič aktívne bráni styku druhého rodiča s dieťaťom). Ak dieťa vyslovene styk odmieta, je podľa ESLP použitie donucovacích opatrení kontraproduktívne, a to práve z dôvodu, že môže mať za následok degradáciu vzťahov medzi dieťaťom a neempatickým rodičom.

8. Napokon sťažovateľka poukazuje na to, že okresný súd nezisťoval informácie od príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o tom, ako prebieha styk otca s maloletým. V súdnom spise sa nenachádza žiadna správa kolízneho opatrovníka minimálne za posledné dva roky.

9. Odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia odôvodňuje zhoršeným zdravotným stavom dieťaťa. Sťažovateľka nie je zamestnaná, poberá iba rodičovský príspevok.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Právo dieťaťa a rodiča „byť spolu“ je jedným zo základných prvkov rodinného života, a to aj v prípade, že sa vzťah rodičov rozpadol. Štátne orgány (v tomto prípade všeobecný súd) sú povinné prijať všetky opatrenia smerujúce k rozvoju existujúceho puta medzi dieťaťom a jeho rodičom a naviazaniu styku medzi nimi (rozsudok ESLP Voleský proti Českej republike z 29. 6. 2004, č. 63627/00, § 117 – § 118). Medzi takéto opatrenia patria aj donucovanie prostriedky upravené v § 376 a nasl. CMP, ktoré sú všeobecné súdy povinné použiť pre účely zabezpečenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Pri ich realizácii musia brať ohľad na záujmy, práva a slobody dotknutých osôb, predovšetkým na najvyšší záujem dieťaťa a jeho práva (Voleský proti Českej republike, § 118) (I. ÚS 188/2021).

11. Ústavný súd konštatuje, že v čase ukladania pokuty napadnutým uznesením nebola vymáhaná povinnosť sťažovateľky právne spochybnená, keďže sa zakladala na právoplatnom a vykonateľnom rozhodnutí príslušného súdu. Rovnako nie je sporným, že okresný súd sťažovateľku bezvýsledne vyzýval na dobrovoľné splnenie povinnosti. Možno uzavrieť, že znaky skutkovej podstaty § 382 ods. 1 CMP boli v čase vydania uznesenia o uložení pokuty naplnené.

12. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka nedostatočného odôvodnenia napadnutého súdneho rozhodnutia, ktorý sa podľa sťažovateľky nevysporiadal so všetkými jej námietkami uvedenými v podanej sťažnosti voči prvostupňovému rozhodnutiu.

13. V podanej sťažnosti sťažovateľka namieta, že z prvostupňového rozhodnutia nevyplýva, kedy (v ktorých dňoch) sťažovateľka neodovzdala maloletého na styk s otcom, z akého dôvodu sa tak stalo a či ide o zavinené konanie sťažovateľky alebo o prejavenie slobodného názoru maloletého. Poukázala na vyjadrenia úradu zo 7. apríla 2022 a z 15. mája 2023, z ktorých mal vyplývať nepriaznivý zdravotný stav maloletého dieťaťa.

14. Sťažnostný súd v napadnutom uznesení poukázal na to, že z rozhodnutia jasne vyplýva, že námietka nerealizovaného styku otca s maloletým sa týkala dní 7. januára 2024, 13. januára 2024, 21. januára 2024, 27. januára 2024, 4. februára 2024, 10. februára 2024, 18. februára 2024 a 24. februára 2024. Konštatoval, že po vyhodnotení miery zavinenia pri nerešpektovaní a nepodobrení sa súdnemu rozhodnutiu je súd toho názoru, že príčinou pravidelnej nerealizácie styku minimálne v spomenutých dátumoch sú výlučne subjektívne dôvody na strane sťažovateľky. Súd poukázal na to, že bolo nevyhnutné nielen to, aby sťažovateľka pasívnym postom pripravila dieťa na styk s otcom, ale vyžadovala sa aktívna príprava na styk a kontakt oboch rodičov. Správy úradu už mali vyhodnotené v predchádzajúcich rozhodnutiach, a preto sa k nim súd opakovane nevyjadroval.

15. Ústavný súd konštatuje, že námietky sťažovateľky nie sú dôvodné. Súd sa vyjadril ku všetkým pre vec podstatným námietkam sťažovateľky, pričom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nemožno badať svojvôľu či chýbajúce logické zdôvodnenie rozhodnutia. Sťažovateľka sa v priebehu konania bránila tým, že dieťa k otcovi ísť nechce, avšak toto tvrdenie nebolo nijakým preukázané, skôr naopak. Ústavný súd poukazuje na aktualizovaný znalecký posudok, v ktorom súdna znalkyňa u maloletého nezistila prítomnosť žiadnej psychickej poruchy, ďalej konštatovala,

že maloletý je naviazaný na oboch rodičov, v prítomnosti otca sa cíti veľmi dobre a dokonca navrhla styk otca s maloletým rozšíriť.

16. Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti v napadnutom uznesení okresného súdu nezistil také pochybenia okresného súdu, aby mohol po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

17. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal. Z uvedeného dôvodu ústavný súd nemohol vyhovieť ani návrhu sťažovateľky na vydanie dočasného opatrenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu